

*Je was de tijd kwijt en zoveel kleine dingen.
En dan ineens die glimlach, dat gebaar,
een herinnering aan vroeger.
Het hoorde zo bij jou en jij hoorde zo bij ons ...
Maar als ...
Als ik de dingen niet meer weet,
als ik de dingen niet meer ken
en al wat ik weet meteen vergeet,
zodat ik onherkenbaar ben,
herinner mij dan, stralend in de zon,
vol levenskracht toen ik nog alles kon.*

Liefdevolle herinnering aan

Hortense Spruyt

Weduwe van Edmond Van Praet

° Leest op 13 december 1924

† Kapelle-op-den-Bos op 9 april 2018

Wij danken u voor uw aanwezigheid,
troostend woord of stil gebaar.

